

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Солов'я Ігоря Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
17 березня 2020 року
№ 56-1(II)/2020

Справа № 3-40/2020(72/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Солов'я Ігоря Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379).

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Соловей І.А. із клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 46, частині першій статті 64 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (далі – Закон № 580), яким передбачено:

„5. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України „Про міліцію“ (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами);

Постанову Верховної Ради Української РСР „Про порядок введення в дію Закону Української РСР „Про міліцію“ (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 21)“.

Із матеріалів справи вбачається, що Соловей І.А. є пенсіонером Міністерства внутрішніх справ України та отримує пенсію за вислугу років.

Управління Міністерства внутрішніх справ України у Черкаській області 1 березня 2011 року видало довідку Солов'ю І.А., згідно з якою йому та членам його сім'ї відповідно до статті 22 Закону України „Про міліцію“ від 20 грудня 1990 року № 565-XII зі змінами (далі – Закон № 565) надавалася 50-відсоткова знижка плати за користування житлом та комунальними послугами, за паливо в межах норм, встановлених законодавством.

3 січня 2016 року Соловей І.А. був позбавлений зазначеної знижки, у зв'язку з чим він звернувся до департаменту соціальної політики Черкаської міської ради із заявою про її поновлення, на що отримав листом відмову.

Вказану відмову департаменту соціальної політики Черкаської міської ради Соловей І.А. оскаржив до Черкаського окружного адміністративного суду, який рішенням від 6 листопада 2019 року відмовив йому у задоволенні позову.

Рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 6 листопада 2019 року автор клопотання оскаржив до Шостого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 14 січня 2020 року його апеляційну скаргу залишив без задоволення, а рішення Черкаського окружного адміністративного суду – без змін. Вказані судові рішення Соловей І.А. оскаржив до Верховного Суду, який ухвалою від 3 лютого 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання вважає, що оспорюваними положеннями Закону № 580 „скасовано конституційне право на соціальний захист працівників міліції, звільнених зі служби за віком, хворобою або вислугою років“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Соловей І.А., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 580, обмежився лише цитуванням норм Конституції України, законів, юридичних позицій Конституційного Суду України, судових рішень, ухвалених у його

справі, та порівнянням змісту Закону № 565 та Закону № 580, не вказавши, яким чином порушуються положення Конституції України у його справі. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту Закону № 580 без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону № 580 не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580.

Крім того, аналіз матеріалів справи дає підстави для висновку, що Соловей І.А., обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону № 580, висловлює незгоду із законодавчим регулюванням механізму соціального захисту колишніх працівників міліції та із судовими рішеннями у його справі, однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням неконституційності положень пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Солов'я Ігоря Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 5 розділу XI

„Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**